

Eszetválasztás (case)

```
case E of P1 => E1 | P2 => E2 | ... | Pn => En
```

Az SML-értelmező – balról jobbra és főlülről lefelé haladva – megpróbálja a E -t P -re illeszteni, ha nem sikerül, P -re s.i.t. A case-kifejezés eredménye az E kifejezésre illeszkedő első P -i mintához tartozó E -i kifejezés lesz.

A case is csak szintaktikus édesítőszert, ui. helyettesíthető fn -jelöléssel:

```
(fn P1 => E1 | P2 => E2 | ... | Pn => En) E
```

Például a `lady` függvényt így is definiálhatuk volna:

```
datatype degree = Duke | Marquis | Earl | Viscount | Baron
(* lady : degree -> string
   lady p = p főnemes
   hitvesének rangja *)
fun lady p =
  hitvesének rangja *
  case p of Duke => "Duchess "
         | Marquis => "Marchioness"
         | Earl => "Countess"
         | Viscount => "Viscountess"
         | Baron => "Baroness"

  fun lady p =
    (fn Duke => "Duchess "
     | Marquis => "Marchioness"
     | Earl => "Countess"
     | Viscount => "Viscountess"
     | Baron => "Baroness") p
```

Deklaratív programozás. BMIE VIK. 2002. tavaszi félév

(funkcionális programozás)7. előadás

Eszetválasztás, opcionális érték 7-3

Opcionális érték kezelése ('a option)

```
datatype 'a option = NONE | SOME of 'a
```

Függvények az `Option` könyvtárból:

```
val getOpt      : 'a option * 'a -> 'a
val issome     : 'a option -> bool
val valOf      : 'a option -> 'a
val filter     : ('a -> bool) -> 'a -> 'a option
val map        : ('a -> 'b) -> 'a option -> 'b option
val mapPartial : ('a -> 'b option) -> ('a option -> 'b option)
getOpt (xopt, d) = x if xopt is SOME x, d otherwise.
issome xopt = true if xopt is SOME x, false otherwise.
valOf xopt = x if xopt is SOME x, raises Option otherwise.
filter p x = SOME x if p x is true, NONE otherwise.
map f xopt = SOME(f x) if xopt is SOME x, NONE otherwise.
mapPartial f xopt = f x if xopt is SOME x, NONE otherwise.
```

Deklaratív programozás. BMIE VIK. 2002. tavaszi félév

(funkcionális programozás)7. előadás

Eszetválasztás, opcionális érték 7-4

Példák opcionális értékek kezelésére

- Egészlista legnagyobb elemének kiválasztása

Üres listának nincs legnagyobb eleme; egyelemű lista egyetlen eleme a „legnagyobb”; legalább kételemű lista legnagyobb eleme az első elem és a maradéklista elemei közül a legnagyobb.

```
(* maxl : int list -> int option
   maxl ns = az ns egészlista legnagyobb eleme *)
fun maxl [] = NONE (* üres *)
  | maxl [n] = SOME n (* egyelemű *)
  | maxl (n::ns) = (* legalább kételemű *)
    SOME(Int.max(n, valOf(maxl ns)))
```

- Füzet elején álló karaktersorozat átalakítása egész számmá

```
val Int.fromString : string -> int option (* Overflow *)

Int.fromString s = SOME i if a decimal integer numeral can be scanned
  from a prefix of string s, ignoring any initial whitespace;
  NONE otherwise. A decimal integer numeral, after any initial
  whitespace, must have the form: [+--]?[0-9]+

Int.fromString "1234" : Int.fromString "-1234" : Int.fromString "-.1234" :
Int.fromString "+1234" : Int.fromString "+007" : Int.fromString "alma"
```

Deklaratív programozás. BMIE VIK. 2002. tavaszi félév

(funkcionális programozás)7. előadás

Kivételkezelés

- Kivételt az `exception` kulcsszóval deklarálunk, a `raise` kulcsszóval jelzünk, a `handle` kulcsszóval bevezetett kifejezésben kezelünk.
- A kivételeket leggyakrabban hibák jelzésére használjuk.
- A kivételkonstruktor lehet állandó (pl. `Domain`) vagy függvény (pl. `Fail`).
- A kivételkonstruktorállandónak, ill. a kivételkonstruktorfüggvény eredményének a típusa: `exn`.
- Az `exn` speciális típus:
  - ◊ a kivételkonstruktorok halmaza bővíthető,
  - ◊ az `exn` típust tartalmazó ún. *kivételcsomag* minden típussal kompatibilis:

```
- fun // {den = 0, ...} = raise Domain
  | // {num = n, den = d} = (real n) / (real d);
> val // = fn : {den : int, num : int} -> real
pedig
- Domain;
> val it = Domain : exn
```

Deklaratív programozás. BMIE VIK, 2002. tavaszi félév

(funkcionális programozás)7. előadás

Kivételkezelés (folyt.)

- A leggyakoribb belső kivételek

Megnevezés	Mitvelet, amely a kivételt kiválthatja
Bind	Értékkdeklarációban a jobb oldali kifejezés nem illeszkedik a bal oldali mintára.
Chr	<code>chr pred succ</code>
Div	<code>/ div mod</code>
Domain	Az érték kilóg az értelmezési tartományból.
Empty	<code>hd tl last</code>
Fail	<code>compile load loadone</code>
Interrupt	Megszakítás <code>ctrl-c</code> -vel.
Io	Ki/beviteli <code>hba.io of {function : string, name : string, cause : exn}</code>
Match	Mintaillesztési <code>hba case</code> és <code>handle</code> kifejezésben, vagy függvényalkalmazásban.
Option	Hiba egy <code>Option</code> könyvtárbeli függvény alkalmazásakor.
Overflow	<code>~ + - * / div mod abs ceil floor round trunc</code>
Size	<code>^ array concat fromList implode tabulate translate vector</code>
Subscript	<code>copy drop extract nth sub substring take update</code>

Deklaratív programozás. BMIE VIK, 2002. tavaszi félév

(funkcionális programozás)7. előadás

KIVÉTELKEZELÉS

Kivételkezelés (folyt.)

- A `raise` kulcsszó olyan ún. *kivételcsomagnak* hoz létre, amelyben `exn` típusú érték is van.
- A kivétel kezelése a `case-szerkezetre` emlékeztet: `E handle P1 => E1 | ... | Pn => En`
- Ha E „közönséges” értéket ad eredményül, a kivételkezelő egyszerűen továbbadja az eredményt.
- Ha E eredménye *kivételcsomag*, az SML megpróbálja illeszteni a `P1, ..., Pn` mintákra.
  - ◊ Ha `Pi (1 <= i <= n)` az első illeszkedő minta, akkor `Ei` a kivételkezelő eredménye.
  - ◊ Ha egyetlen minta sem illeszkedik a kivételcsomagra, a kivételkezelő továbbpasszolja.
- Példa visszalépés programozására kivételkezeléssel


```
exception Valtas;
(* valtas : int list -> int -> int list
   valtas ermelista osszeg = a lehető legkevesebb érmét tartalmazó olyan
   érmelista, amely elemeknek összege osszeg
   PRE : osszeg >= 0 *)
fun valtas _ 0 = []
  | valtas [] _ = raise Valtas
  | valtas (erme::ermelista) osszeg =
    if erme > osszeg then valtas ermelista osszeg
    else erme :: valtas (erme::ermelista) (osszeg-erme)
    handle Valtas => valtas ermelista osszeg
```

Deklaratív programozás. BMIE VIK, 2002. tavaszi félév

(funkcionális programozás)7. előadás

Listák rendezése

- **innsort (beszűrő rendezés),**
- **sel**sort (kiválasztó rendezés),
- **quicksort** (gyorsrendezés),
- **tmsort** (felülről lefelé haladó összefésülő rendezés),
- **bm**sort (alulról felfelé haladó összefésülő rendezés),
- **smsort** (simarendezés).

LISTÁK RENDEZÉSE

Listák rendezése 7-11

Beszűrő rendezés

- Az **ins** segédfüggvény az **x** elemet a megfelelő helyre rakja be az **ys** listában:

```
(* ins : real * real list -> real list
  ins (x, ys) = ys kibővítve x-szel a <= reláció szerint
  PRE: ys a <= reláció szerint rendezve van *)
fun ins (x, y::ys) = if x <= y then x::y::ys else y::ins(x, ys)
  | ins (x : real, []) = [x]
```

- **innsort**-tal rekurzívan rendezzük a lista maradékát: végrehajtási ideje $O(n^2)$:

```
(* innsort : ('a * 'b list -> 'b list) -> 'a list -> 'b list
  innsort f xs = az xs elemeiből álló, az f felhasználásával
  rendezett lista *)
fun innsort f (x::xs) = f(x, innsort f xs)
  | innsort _ [] = []
```

- Példa **innsort** alkalmazására:

```
innsort ins [4.24, 4.1, 5.67, 1.12, 4.1, 0.33, 8.0]
```

Listák rendezése

Beszűrő rendezés, generikus változat

Listák rendezése 7-12

- Az **ins** függvényt generikussá tesszük:

```
(* ins : ('a * 'a -> bool) -> 'a * 'a list -> 'a list
  ins cmp (x, ys) = ys kibővítve x-szel a cmp reláció szerint
  PRE: ys a cmp reláció szerint rendezve van *)
fun ins cmp (x, ys) =
  let fun ins0 (y::ys) =
        if cmp(x, y) then x::y::ys else y::ins0 ys
      in ins0 ys
  end
```

- Ezzel **innsort** egy újabb változata:

```
(* innsort : ('a * 'a -> bool) -> 'a list -> 'a list
  innsort cmp xs = az xs elemeiből álló, a cmp reláció
  szerint rendezett lista *)
fun innsort cmp (x::xs) = ins cmp (x, innsort cmp xs)
  | innsort _ [] = []
```

Beszűrő rendezés, generikus változat (folyt.)

- insort eddigi változatai előbb elemekre szedik szét a rendezendő listát, majd hátulról visszatelé haladva, rendezés közben építik fel az újat.
- A jobbrekurziós és akkumulátor használó változatnak (insort2) kisebb veremre van szüksége, mivel a listától leválasztott elemeket balról jobbra haladva azonnal betarkja a helyükre az eredménylistában. (A két megoldás futási idejét később összehasonlítjuk).

```
(* insort2 : ('a * 'a -> bool) -> 'a list -> 'a list
   insort2 cmp xs = az xs elemeiből álló, a cmp reláció
                   szerint rendezett lista *)
fun insort2 cmp xs =
  let (* sort : 'a list -> 'a list -> 'a list
      sort xs zs = zs kibővítve az xs-nek a cmp reláció
                  szerint rendezett elemeivel
      PRE: zs cmp szerint rendezve van *)
      fun sort (x::xs) zs = sort xs (ins cmp (x, zs))
        | sort [] zs = zs
  in
    sort xs []
  end
```

Deklaratív programozás, BME VIK, 2002. tavaszi félév

(funkcionális programozás)7. előadás

Beszűrő rendezés Foldr-rel és Foldl-lel

- A második argumentumát akkumulátorként használó Foldl kisebb vermet használ Foldr-nél, ezért insortL hosszabb listákat tud rendezni:

```
fun insortR cmp = foldr (ins cmp) []
fun insortL cmp = foldl (ins cmp) []
```

- Példák insort-tal és insort2-vel:

```
insort op<= [4.24, 4.1, 5.67, 1.12, 4.1, 0.33, 8.0];
insort2 op>= [4, 4, 5, 1, 0, 8];
insort op< (explode "qwerty")
```

- Példák foldr és foldl felhasználásával:

```
fun insortRi cmp = foldr (ins cmp) [];
fun insortLi cmp = foldl (ins cmp) ([] : real list)
insortRi op>= [4, 4, 5, 1, 0, 8];
insortLi op>= [4.24, 4.1, 5.67, 1.12, 4.1, 0.33, 8.0]
```

Deklaratív programozás, BME VIK, 2002. tavaszi félév

(funkcionális programozás)7. előadás